

Hanna Tuuran puhe verkkoseuroissa 16.4.2020

Pääsiäisaikana muistetaan Jeesuksen tyhjää hautaa. Kirkossa luetaan Raamatun tekstejä, joissa kerrotaan ylösnousseen Vapahtajan ilmestymisestä. Kristityt odottavat uutta elämää taivaassa, jonne Kristus on edeltä mennyt sijaa valmistamaan. Kristus on ylösnoussut! Kuoleman valta on voitettu!

Herran vuonna 2020 pääsiäisaikaa ja kuoleman vallan kukistumista juhlitaan samalla, kun koronaviruspandemia on havahduttanut osan meistä turvattua elämää eläneistä siihen tosiasiaan, että ihminen tosiaan on kuolevainen, ja kuoleman tapa ja hetki ennalta-arvaamaton. Mitä kuoleman vallan voittaminen oikein tarkoittaa, kun me kaikki kuitenkin kuolemme?

Raamattu ja Siionin virsien pääsiäis- ja iankaikkisuusvirret kuvaavat tuon voiton taivaspuolta niin kauniisti, ettei minulla ole sanoja, jotka toisivat asiaan mitään lisää. Sen sijaan kuoleman vallan kukistumisesta tässä elämässä, ennen kuolemaa, haluan jotain sanoa.

Raamatussa puhutaan synnistä, saatanasta ja kuolemasta merkittävän yhteenkietoutuneesti, ne ovat lähes erottamattomia voimia. Itseäni ja ihmiskuntaa ihmetellessäni tuo yhteys tuntuu ilmiselvältä. Kuolemanpelko näyttää olevan se voima, joka saa ihmiset tekemään syntiä — siis toiminaan vastoin rakkauden lakia, toimimaan toisista ihmisistä piittaamattomasti ja jopa vahingoittamaan lähimmäistään. Tästä on kyse siinä, kun ökyrikas ostaa oman hengityskoneen, amerikkalainen aseita, ja suomalainen rohmuaa kaupasta viimeiset jauhelihat ja makaronit. Tai kun matkustetaan tarttuvalta taudilta turvaan seudulle, missä tapauksia ei vielä ole — ja ehkäpä viedään tauti sinne mukana. Logiikka on sama. Minun on selvittävä tästä hengissä, muista ei niin väliä.

Kuoleman valta ja itse saatana hallitsevat tässä langenneessa maailmassa myös kätkeymmin, sillä kuolema on kaiken epäjumalanpalveluksen takana. Kuolemanpelossaan ihminen on altis tarrautumaan kaikkeen, mikä näyttää kuolemaa vahvemmalta, kaikkeen mikä antaisi elämälle kuoleman kestävästä merkityksellisyyden kokemuksen. Raha, maine, aate ja uskonto ovat suosittuja epäjumalia. Niihin takerrutaan lääkkeenä kuolemaa vastaan, mutta kuolema voittaa ne kaikki ja pysyy kun ne ovat jo kadonneet ajan tuuliin.

Kaikki valtarakenteet voidaan nähdä osana tätä kuoleman valtaa ja epäjumalanpalvelusta: itseasiassa mikä hyvänsä luotu, joka saa meidät pauloihinsa ja vaatii palvelusta ja uhrauksia: kaikki ismit ja logiat, tavat ja käyttäytymiskoodit, perinteet, rutiinit, koulut, tuomioistuimet, valtiot, yhdistykset, liikkeet, yritykset — legioona asioita. Eikä ihminen ei voi elää ilman niitä. Eivät ne tarkoitukseltaan ole pahoja. Mutta langenneessa maailmassa ne eivät auta ihmistä elämään vapaana ja rakastaen, vaan niillä on taipumus orjuuttaa ja riivata palvelijansa: ne vaativat uskollisuutta ja uhreja — aikaa, rahaa, resursseja. Ja kaikki ne palvelevat kuoleman enkeliä, sillä ne taistelevat olemassaolostaan. Kaikki, mikä yrittää ensisijassa selviytyä ja jäädä henkiin, palvelee kuolemaa epäjumalanaan.

Tästä on kyse siinä, kun rekrytoiva yritys haluaa työntekijän sitoutuvan arvoihinsa ja palvelevan koko persoonallaan. Tai kun hoivakoti minimoi kulunsa ja maksimoi voittonsa hoivattavien hyvinvoinnista piittaamatta. Tästä on kyse, kun aatetta aletaan muokata sen mukaan, mikä muotoilu toisi eniten kannattajia ja tuloja. Ja kyllä — myös Herättäjä-Yhdistys ry ja kirkot ovat

epäjumalia. Eivät ne mitenkään poikkeuksellisen perkeleellisiä ole. Herättäjä on yksi parhaimpia yhdistyksiä, siinä on enemmän valoa kuin pimeyttä, ja ihan varmasti se ajaa Kristusta. Mutta yhdistys pyrkii selviytymään, ja eloonjäämiskamppailussa hallitsee kuolema.

Pakoa kuoleman vallan alta kristityt kutsuvat ylösnousemukseksi. Kristuksen valta kuoleman yli ei vaikuta ainoastaan elämän päättyessä. Se vaikuttaa tämän elämän aikana ja tässä maailmassa. Kyse ei ole siitä, että kristityn tulisi olla peloton. Meitä ei ole vapautettu pelosta vaan kuoleman vallasta. Evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta on vapautuslaulu. Meidän ei tarvitse orjuuttaa itseämme. Meitä rohkaistaan rakastamaan — pelosta huolimatta.

Tästä vapaudesta on kyse siinä, kun jaat omastasi. Kun jaksat rakastaa. Kun neljän seinän sisälle pakotettuna jaksat kärsivällisesti sietää tilannetta ja puolisoasi. Kun lempeästi kuuntelet lasten huolia. Kun luotat toisiin ihmisiin. Tästä on kyse, kun olet avoinna toisen tarpeille: ”mitä haluatte minun tekevän teille”, kun parannat sairaita, kun huolehdit naapuriapuna riskiryhmien syntisille ja publikaaneille ateriatarvikkeet kaupasta kotiovelle.

Ja tästä voi olla kyse siinäkin, kun maltan olla paikallani, yrittämättä itse pelastaa maailmaa tai voittaa kuolemaa. Sillä Kristus on jo voittanut, kertakaikkisesti voittanut. Jo Mooses sanoi kansalle: Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa!

Hepr. 1:14-15 Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaisekseen. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina.